

غزه
همیشه فلسطین بوده..... همیشه فلسطین هست
همیشه فلسطین خواهد ماند

«اگر باید بمیرم»

اگر باید بمیرم
تو باید زنده بمانی
تا متعلقم را بفروشی
و با آنها، یک تکه پارچه بخری
و چند ریسمان،
(سفید باشد با یک دنباله بلند)
تا یک کودک در جایی از غزه
هنگام نمایش بهشت با جسمانش
در انتظار دیدار پدری که در میان شعله‌ها، او را ترک کرد
و برای هیچ کس، دست خداحافظی تکان نداد
نه حتی برای گوشت تنش؛
بایدادک را ببیند، بایدادک مرا که تو ساختی، در حال صعود
و یک لحظه فکر کند فرشته‌ای آنجاست
که عشق را باز می‌گرداند.
اگر من باید بمیرم
بگذار امیدآفرین باشد
بگذار قصه شود

آنها ما را دفن کردند، نمی‌دانستند که ما
همچون دانه‌ایم

ما متحد ایستاده ایم

صدای مسردم

قاب

روزی در اوایل جنگ گفته بود: «من نویسنده‌ام و خطرناک‌ترین سلاحم، قلمم در خانه است، اما اگر سربازان اسرائیلی به خانه‌ام حمله کنند همان را به سمت آنان پرتاب می‌کنم.» قلمش، هم سلاح بود و هم مرهم. با آن عشق می‌ورزید، اشک می‌ریخت، امید می‌کاشت، انتظار می‌کشید و صبر می‌کرد برای فلسطین آزاد.

رفعت‌العریر، روشنفکر و نویسنده فلسطینی که در حمله هوایی روز چهارشنبه رژیم صهیونیستی در شهر غزه به همراه برادر، خواهر و فرزندانش خاخرش به شهادت رسید از بارزترین و مهم‌ترین معلمان زبان انگلیسی در غزه به شمار می‌رفت. بسیاری از دانشگاهیان به او لقب «پیشگام در زبان انگلیسی» را اعطا کرده بودند. تبحر در تسلط بر زبان انگلیسی و شناخت دقیقش از کلمه، به روایت‌های العریر ضریب نفوذی بخشید تا صدای غزه را به جهان برساند. «ما یک عدد نیستیم (ما آمار نیستیم)» از جمله ابتکارات او بود تا واقعیات زندگی فلسطینیان را بیان کند. او گرچه راوی حقیقت و صدای مسردم غزه بود اما شهادتش به معنای خاموش شدن صدای مردم غزه نیست که خود در آخرین نوشته‌اش خواسته بود: «اگر باید بمیرم شما باید زندگی کنید تا داستان من را بازگو کنید» آنچه می‌خوانید مروری است بر نوشته‌های رفعت‌العریر در صفحه شخصی اینستاگرامش.

ماهی طلایی از زیرآوار ساختمانی در غزه
پس از نابودی آن توسط موشک‌های آمریکایی ساخت اسرائیل، زنده پیدا شد.

پرنده اسپرمی خواند و آواز هراسناک است، هراس از آنچه که نمی‌شناسد
اما هنوز آرزویش را به دل دارد..... آواز او را از فراز آن تپه دور می‌شود شنید
چرا که پرنده محبوس، از آزادی می‌خواند.

مایا اتجلیو

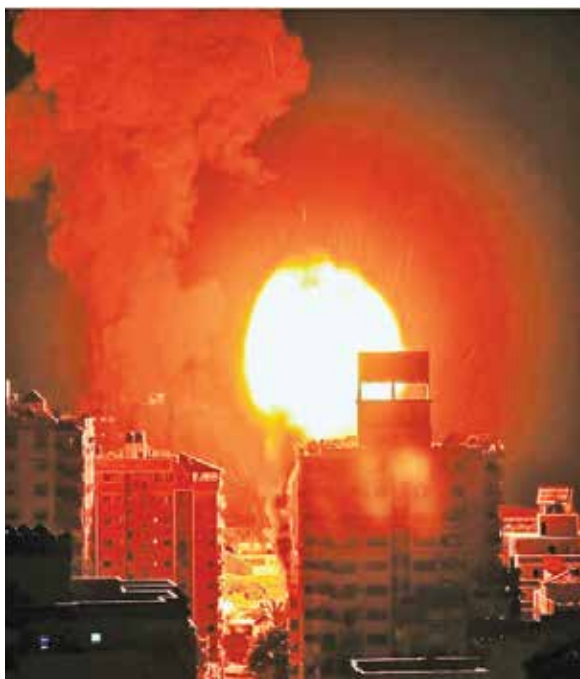
These are the tears of humanity, not the tears of defeat or fear or cowardice.

The [Israeli] occupation army can go to hell.

— Wael Al-Dahdouh

Al Jazeera Gaza Chief Correspondent after Israel killed his wife, son, and daughter.

تصویر اندوهگینی از وائل الدحدوح
خبرنگار ارشد غزه پس از کشته شدن همسر، پسر و دخترش: «این اشک انسانیت است نه اشک شکست یا ترس یا بزدلی. ارتش اشغالگر اسرائیل می‌تواند راهی چندم شود»

در غزه ما خورشید را صد بار می‌بینیم..... در غزه ما توئیت می‌کنیم تا خیرد همیم که زنده‌ایم..... در غزه ما نمی‌توانیم استراحت کنیم از ترس اینکه خانواده‌ها همان هنگام خواب، بمباران شوند، بدون اینکه این نخواستیم از کمکی کند
در غزه قطعی‌ترین چیز نه امید است و نه زندگی، بلکه مرگ است
در غزه ما بیدار می‌شویم با این رویا که همه چیز کایوس بوده است

غزه را دوباره می‌سازیم.

«غرقه»

بر کناره سواحل مدیترانه،
من انسانیت را دیدم غرق در عرق،
شمرنده،
مرده،
با چشمانی برکنده،
و دستانی به سوی آسمان بلند که دعا می‌کردند،
یا از وحشت به ریشه افتاده بودند.
نمی‌توانم شرح دهم،
دریا، تندتر از قلب یک عرب، می‌رقصد،
خیس از خون.
و تنها سنگریزه‌ها گریستند.
تنها سنگریزه‌ها.
«همه عطرها را عربستان نمی‌توانند»
تعفنی را مطر کنند
که اسرائیل می‌پراکند.

در حالی که اسرائیل خانه‌ها و ساختمانی‌های غزه را ویران می‌کند، دخترانم، لینا، ۸ ساله،
و امل، ۶ ساله، وقت خود را صرف ساختن خانه‌ها و ساختمانی‌های «بلند» می‌کنند.
اسرائیل نابود می‌کند، فلسطین می‌سازد.

زندگی در غزه راهی پیدا می‌کند

با وجود کشتارها و ویرانی‌های اسرائیل، زندگی در غزه راهی پیدا می‌کند! اسرائیل سلاخی فلسطینیان را توجیه می‌کند چون یک نفر، قوم و خویش فلسطینی از آب درآمده است، یا چون یک سال پیش یک نفر از آن خیابان رد شده است، یا به همین علت ساده که نفس می‌کشند.

غزه اصرا دارد و برای زندگی می‌جنگد. هرچه اسرائیل وحشی‌تر شود، مصمم‌تر زندگی می‌کنیم. غزه با وجود چندین دهه ظلم، اشغال و قتل عام اسرائیل زندگی می‌کند. و ما به مقابله خواهیم پرداخت؛ زمانی که اسرائیل کارزار مرگ جدیدی را آغاز می‌کند، طناب را محکم می‌کند، کشاورزان و ماهیگیران را هدف قرار می‌دهد و صدها هزار نفر را از معیشت آنها محروم می‌کند. اما علی‌رغم وحشیگری اسرائیل، فلسطینی‌ها استقامت می‌کنند، زیرا فلسطینی‌ها بر زندگی خصوصی خود تسلط دارند.

هنگامی که مرگ ساخته اسرائیل در پس زمینه کمین می‌کند و در بالا زرمزه می‌کند، فلسطین مصرا نه به مبارزه ادامه می‌دهد. ما هرگز کشته‌شدگان اسرائیل را فراموش نمی‌کنیم. ما هرگز قاتلان اسرائیل را فراموش نمی‌کنیم. مرده‌ها را دفن می‌کنیم. و ادامه دهید. جادر برپا می‌کنیم. و ادامه دهید زیرا می‌دانیم که اسرائیل بزودی تاوان جنایات خود را خواهد داد. غزه مانند قنوس برمی‌خیزد زیرا غزه خاری در گوشت غاصبین است. بنگرید پوئی که کارگردار در این کفش در ساعات روزهای طولانی تابستان و صبح‌های سرد زمستانی به دست آورده، غذا را روی میز می‌گذارد. دختر کوچکش را ببین که اصرا دارد مادرش آن کلاه را برایش بگذرد.

گل‌های ظریف تن باروت اسرائیلی و سلاح‌های پیچیده‌اش، جان سالم بیشتر عمر کرده‌اند؛ همان طور که فلسطین. این داستان دیگری از یک داوود ضعیف در برابر یک جالوت فولادی اسرائیلی است. و غزه غلبه خواهد کرد.

باقی مانده‌ها افرادی ستم‌دیده، مستضعف و مورد خشونت و وحشیگری قرار گرفته‌اند. اما ما ادامه خواهیم داد. ما دوباره خواهیم ساخت علی‌رغم مرگ و میری که از سوی اسرائیل به ما تحمیل شده و غمی که در گلویمان خشکیده در لحظه‌ای که در پاسخ به دعای پیرزنی می‌گوییم آمین. هیولا سیر نشده است - یا این حال غزه امشب، بدون جنگ، سقوط نخواهد کرد!

